

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 22ας Δεκεμβρίου 2008*

Στην υπόθεση C-443/07 P,

με αντικείμενο αίτηση αναίρεσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, που ασκήθηκε στις 21 Σεπτεμβρίου 2007,

Isabel Clara Centeno Mediavilla, μόνιμος υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Σεβίλλης (Ισπανία),

Delphine Fumey, μόνιμος υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο),

Eva Gerhards, μόνιμος υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών,

Iona M. S. Hamilton, μόνιμος υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Raymond Hill, μόνιμος υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών,

Jean Huby, μόνιμος υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών,

Patrick Klein, μόνιμος υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών,

Domenico Lombardi, μόνιμος υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών,

Thomas Millar, μόνιμος υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Λονδίνου (Ηνωμένο Βασίλειο),

Μιλτιάδης Μωραΐτης, μόνιμος υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Wezembeek-Orpem (Βέλγιο),

Ansa Norman Palmer, μόνιμος υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών,

Nicola Robinson, μόνιμος υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών,

François-Xavier Rouxel, μόνιμος υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών,

Marta Silva Mendes, μόνιμος υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Kraainem (Βέλγιο),

Peter van den Hul, μόνιμος υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Ternuren (Βέλγιο),

Fritz Von Nordheim Nielsen, μόνιμος υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Charlottenlund (Δανία),

Μιχαήλ Ζουριδάκης, μόνιμος υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Sint Stevens Woluwe (Βέλγιο),

εκπροσωπούμενοι από τους G. Vandersanden και L. Levi, avocats,

αναιρεσείοντες

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι

η **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**, εκπροσωπούμενη από τους J. Currell και H. Kraemer,

καθής πρωτοδίκως,

το **Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως**, εκπροσωπούμενο από τους M. Agrio Santacruz και M. Bauer,

παρεμβαίνουν πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, J.-C. Bonichot, J. Makarczyk, P. Küris και C. Toader (εισηγήτρια), δικαστές,

γενική εισαγγελέας: E. Sharpston
γραμματέας: M.-A. Gaudissart, προϊστάμενος μονάδας,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 19ης Ιουνίου 2008,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2008,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- ¹ Με την αίτηση αναιρέσεως, οι Centeno Mediavilla, Fumey, Gerhards, Hamilton, Hill, Huby, Klein, Lombardi, Millar, Μωραΐτης, Palmer, Robinson, Rouxel, Silva Mendes, van den Hul, Von Nordheim Nielsen και Ζουριδάκης ζητούν την αναίρεση της απόφασης του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 11ης Ιουλίου 2007, T-58/05, Centeno Mediavilla κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 2007, σ. II-2523, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή τους κατά των αποφάσεων περί προσλήψεως εκάστου (στο εξής: επίδικες αποφάσεις), καθόσον καθόρισαν τη βαθμολογική τους κατάταξη σύμφωνα με τις μεταβατικές διατάξεις του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) 723/2004 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 2004 (ΕΕ L 124, σ. 1, στο εξής: ΚΥΚ).

Το νομικό πλαίσιο

- ² Ο κανονισμός 723/2004 τέθηκε σε ισχύ την 1η Μαΐου 2004.

- 3 Το άρθρο 2, παράγραφος 1, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ καθορίζει τα κριτήρια αντιστοιχίας μεταξύ των βαθμών των υπαλλήλων που προβλέπει ο Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων όπως ίσχυε μέχρι τις 30 Απριλίου 2004 (στο εξής: παλιός ΚΥΚ) και αυτών που προβλέπει ο ΚΥΚ. Τα κριτήρια αυτά εμφανίζονται στον ακόλουθο πίνακα:

Προηγούμενος βαθμός	Νέος βαθμός (ενδιάμεσος)						
A 1	A*16						
A 2	A*15						
A 3/LA 3	A*14						
A 4/LA 4	A*12						
A 5/LA 5	A*11						
A 6/LA 6	A*10	B 1	B*10				
A 7/LA 7	A*8	B 2	B*8				
A 8/LA 8	A*7	B 3	B*7	C 1	C*6		
		B 4	B*6	C 2	C*5		
		B 5	B*5	C 3	C*4	D 1	D*4
				C 4	C*3	D 2	D*3
				C 5	C*2	D 3	D*2
						D 4	D*1

4 Το άρθρο 5, παράγραφος 5, ΚΥΚ ορίζει:

«Οι υπάλληλοι που ανήκουν στην ίδια ομάδα καθηκόντων υπόκεινται σε ταυτόσημους όρους πρόσληψης και επαγγελματικής σταδιοδρομίας.»

5 Το άρθρο 7, παράγραφος 1, ΚΥΚ ορίζει:

«Η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή [(στο εξής: ΑΔΑ)] τοποθετεί, με διορισμό ή μετάθεση, προς το συμφέρον και μόνον της υπηρεσίας και χωρίς να λαμβάνει υπόψη την ιθαγένεια, κάθε υπάλληλο σε θέση της κατηγορίας ή του κλάδου του που αντιστοιχεί στον βαθμό του.»

6 Το άρθρο 10 ΚΥΚ, το οποίο συμπίπτει κατά περιεχόμενο με το άρθρο 10 του παλαιού ΚΥΚ, ορίζει ότι η επιτροπή Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, που αποτελείται από εκπροσώπους των οργάνων της Κοινότητας και των οικείων επιτροπών προσωπικού «διαβουλεύεται με την Επιτροπή για κάθε πρόταση αναθεωρήσεως του κανονισμού».

7 Το άρθρο 31, παράγραφος 1, ΚΥΚ ορίζει:

«1. Οι επιλεγέντες υποψήφιοι διορίζονται στον βαθμό της ομάδας καθηκόντων που αναφέρεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού στον οποίο έγιναν δεκτοί.»

- 8 Το παράρτημα XIII του ΚΥΚ, που φέρει τον τίτλο «Μεταβατικά μέτρα που εφαρμόζονται στους υπαλλήλους των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων», ορίζει στο άρθρο 1:

«1. Κατά τη διάρκεια της περιόδου από την 1η Μαΐου 2004 έως τις 30 Απριλίου 2006, το άρθρο 5, παράγραφοι 1 και 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

“1. Οι θέσεις που αναφέρονται στον κανονισμό Υπηρεσιακής Κατάστασης κατατάσσονται, ανάλογα με τη φύση και το επίπεδο των καθηκόντων στα οποία αντιστοιχούν, σε τέσσερις κατηγορίες που ορίζονται κατά φθίνουσα ιεραρχική τάξη με τα γράμματα A*, B*, C*, D*.

2. Η κατηγορία A* περιλαμβάνει δώδεκα βαθμούς, η κατηγορία B* εννέα βαθμούς, η κατηγορία C* επτά βαθμούς και η κατηγορία D* πέντε βαθμούς.”

2. Κάθε αναφορά στην ημερομηνία πρόσληψης νοείται ως αναφορά στην ημερομηνία ανάληψης υπηρεσίας.»

- 9 Το άρθρο 12 του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ ορίζει:

«1. Κατά το διάστημα από την 1η Μαΐου 2004 έως την 30ή Απριλίου 2006, η αναφορά στους βαθμούς των ομάδων καθηκόντων AST και AD, στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 31 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης, γίνεται ως εξής:

— AST 1 έως AST 4: C *1 έως C *2 και B *3 έως B *4

— AD 5 έως AD 8: A *5 έως A *8

— AD 9, AD 10, AD 11, AD 12: A *9, A *10, A *11, A *12.

2. Το άρθρο 5, παράγραφος 3, ΚΥΚ δεν εφαρμόζεται στους υπαλλήλους που προσλαμβάνονται από πίνακες επιτυχόντων που συντάσσονται κατόπιν διαγωνισμών που έχουν δημοσιευθεί πριν από την 1η Μαΐου 2004.

3. Οι υπάλληλοι που έχουν εγγραφεί σε πίνακα επιτυχόντων πριν από την 1η Μαΐου 2006 και προσλαμβάνονται μεταξύ της 1ης Μαΐου 2004 και της 30ής Απριλίου 2006 κατατάσσονται:

— εάν ο πίνακας έχει συνταχθεί για την κατηγορία A*, B* ή C*, στον βαθμό του διαγωνισμού που δημοσιεύθηκε,

— εάν ο πίνακας έχει συνταχθεί για την κατηγορία A, LA, B ή C, στον βαθμό που προβλέπει ο κατώτερω πίνακας:

Βαθμός διαγωνισμού	Βαθμός προσλήψεως
A 8/LA 8	A*5
A 7/LA 7 και A 6/LA 6	A*6
A5/LA 5 και A 4/LA 4	A*9
A 3/LA 3	A*12
A 2	A*14
A 1	A*15
B 5 και B 4	B*3
B 3 και B 2	B*4
C 5 και C 4	C*1
C 3 και C 2	C*2»

Ιστορικό της διαφοράς

- 10 Η Επιτροπή δημοσίευσε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της 11ης Απριλίου 2001 και της 18ης Ιουνίου 2002, πλείονες προκηρύξεις γενικών διαγωνισμών προκειμένου να καταρτίσει πίνακες επιτυχόντων διοικητικών υπαλλήλων σταδιοδρομίας A7/A6 (COM/A/6/01, COM/A/9/01, COM/A/10/01, COM/A/1/02, COM/A/3/02 και CC/A/12/02), επικουρικών υπαλλήλων σταδιοδρομίας A8 (διαγωνισμός COM/A/2/02) και βοηθών διοικήσεως σταδιοδρομίας B5/B4 (διαγωνισμός COM B/1/02).
- 11 Στο τμήμα που φέρει τον τίτλο «Όροι προσλήψεως», οι προκηρύξεις των διαγωνισμών διευκρίνιζαν ότι η εγγραφή των επιτυχόντων στους πίνακες επιτυχόντων τους παρέιχε προσδοκία προσλήψεως ανάλογα με τις ανάγκες των υπηρεσιών.

- 12 Στο σημείο Δ με τίτλο («Γενικές πληροφορίες»), in fine, στις προκηρύξεις των διαγωνισμών COM/A/1/02 και COM/A/2/02 περιλαμβάνονταν η ακόλουθη μνεία:

«Η Επιτροπή διαβίβασε επισήμως στο Συμβούλιο πρόταση τροποποιήσεως του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης. Η πρόταση αυτή περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, νέο σύστημα σταδιοδρομιών. Στους επιτυχόντες υποψηφίους του διαγωνισμού αυτού θα μπορούσε, επομένως, να προταθεί πρόσληψη βάσει νέων διατάξεων του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης, αφού αυτές υιοθετηθούν από το Συμβούλιο.»

- 13 Η προκήρυξη του διαγωνισμού COM/A/3/02 περιελάμβανε σχεδόν ταυτόσημη μνεία, η οποία αναφερόταν στις «διατάξεις του ΚΥΚ».

- 14 Οι πίνακες επιτυχόντων που καταρτίστηκαν κατόπιν των διαγωνισμών COM/A/6/01, COM/A/9/01 και COM/A/10/01 (στο εξής: διαγωνισμοί του 2001) δημοσιεύθηκαν στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* στις 19 Νοεμβρίου 2002 (διαγωνισμός COM/A/6/01), στις 8 Μαρτίου (διαγωνισμός COM/A/10/01) και στις 2 Ιουλίου 2003 (διαγωνισμός COM/A/9/01), αντιστοίχως.

- 15 Οι επιστολές με τις οποίες οι επιτυχόντες υποψήφιοι των διαγωνισμών του 2001 ενημερώθηκαν για την εγγραφή τους στους πίνακες επιτυχόντων ανέφεραν, μεταξύ άλλων, ότι η ισχύς των πινάκων αυτών θα έληγε στις 31 Δεκεμβρίου 2003.

- 16 Τον Δεκέμβριο του 2003, η γενική διεύθυνση «Προσωπικού και Διοίκησης» της Επιτροπής απηύθυνε έγγραφο σε έκαστο των επιτυχόντων των διαγωνισμών του 2001,

με το οποίο τους ενημέρωσε ότι η ισχύς των διαφόρων πινάκων επιτυχόντων παρατάθηκε μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2004.

- 17 Οι πίνακες επιτυχόντων που καταρτίστηκαν κατόπιν των διαγωνισμών COM/A/1/02, COM/A/2/02, COM/A/3/02, COM/B/1/02 και CC/A/12/02 (στο εξής: διαγωνισμοί του 2002) δημοσιεύθηκαν στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* στις 19 Δεκεμβρίου 2003 (διαγωνισμός CC/A/12/02), στις 23 Μαρτίου (διαγωνισμοί COM/A/1/02 και COM/A/2/02) και στις 18 Μαΐου 2004 (διαγωνισμοί COM/A/3/02 και COM/B/1/02), αντιστοίχως.
- 18 Οι δεκαεφτά αναιρεσείοντες περιελήφθησαν, πριν την 1η Μαΐου 2004, σε έναν από αυτούς τους πίνακες επιτυχόντων.
- 19 Η D. Fumeu, η E. Gerhards, η I. Hamilton καθώς και ο T. Millar έλαβαν επιστολή πρότασης προσλήψεως πριν την 1η Μαΐου 2004.
- 20 Όλοι οι αναιρεσείοντες διορίστηκαν δόκιμοι υπάλληλοι με αποφάσεις που εκδόθηκαν μετά την 1η Μαΐου 2004 (στο εξής: επίδικες αποφάσεις) και θα ετίθεντο σε ισχύ μεταξύ της ημερομηνίας αυτής και της 1ης Δεκεμβρίου 2004.
- 21 Με τις αποφάσεις αυτές, οι αναιρεσείοντες κατατάχθηκαν βαθμολογικά κατ'εφαρμογήν του άρθρου 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ, και συγκεκριμένα στον βαθμό Β*3 (διαγωνισμός COM/B/1/02), στον βαθμό Α*5 (διαγωνισμός COM/A/2/02) ή στον βαθμό Α*6 (όλοι οι λοιποί διαγωνισμοί).

- 22 Έκαστος των αναιρεσειόντων άσκησε, μεταξύ της 6ης Αυγούστου 2004 και της 21ης Οκτωβρίου 2004, διοικητική ένσταση, δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, ΚΥΚ κατά της αποφάσεως περί διορισμού του ως δοκίμου υπαλλήλου, καθόσον καθόριζε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ, την κατάταξή του σε βαθμό χαμηλότερο εκείνου που ανέφερε η προκήρυξη διαγωνισμού.
- 23 Με αποφάσεις που ελήφθησαν μεταξύ της 21ης Οκτωβρίου 2004 και της 22ας Δεκεμβρίου 2004, η ΑΔΑ απέρριψε τις ενστάσεις που άσκησαν οι αναιρεσειόντες.

Η διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

Η προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου

- 24 Με ενιαίο δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 3 Φεβρουαρίου 2005, οι αναιρεσειόντες άσκησαν προσφυγή και ζήτησαν την ακύρωση των επιδικών αποφάσεων καθόσον καθορίζουν τη βαθμολογική τους κατάταξη βάσει του άρθρου 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ, καθώς και την ανασύσταση της σταδιοδρομίας τους, την επιδίκαση τόκων υπερημερίας για όλα τα ποσά που αντιστοιχούν στη διαφορά μεταξύ του μισθού που πρόβλεπε ο παλαιός ΚΥΚ και του μισθού που τους χορηγήθηκε και τέλος την καταδίκη της Επιτροπής στα δικαστικά έξοδα.

- 25 Προς στήριξη των ακυρωτικών αιτημάτων τους, οι αναιρεσείοντες προέβαλαν, πρώτον, ένσταση περί ελλείψεως νομιμότητας του άρθρου 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ, επικαλούμενοι επτά επιχειρήματα που αφορούν παράβαση του άρθρου 10 του παλαιού ΚΥΚ, προσβολή των δικαιωμάτων που απέκτησαν πριν την έναρξη ισχύος του ΚΥΚ καθώς και παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της μη αναδρομικότητας, παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, παράβαση του άρθρου 31, παράγραφος 1, ΚΥΚ και παράβαση των άρθρων 5 και 7 ΚΥΚ.
- 26 Δεύτερον, οι αναιρεσείοντες υποστήριξαν ότι, με τις επίδικες αποφάσεις, η Επιτροπή παραβίασε τις αρχές της χρηστής διοίκησης, της μέριμνας, της διαφάνειας, της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της καλής πίστης, της ίσης μεταχείρισης και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, καθώς και τον κανόνα της αντιστοιχίας μεταξύ βαθμού και θέσεως.

Η προσβαλλομένη απόφαση

- 27 Το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή κρίνοντας αβάσιμα όλα τα επιχειρήματα που προέβαλαν οι αναιρεσείοντες.
- 28 Το Πρωτοδικείο πρώτον απέρριψε την ένσταση περί ελλείψεως νομιμότητας του άρθρου 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ, κρίνοντας αβάσιμα όλα τα σχετικά επιχειρήματα.

- 29 Όσον αφορά την παράβαση του άρθρου 10, δεύτερο εδάφιο, δεύτερη περίοδος του παλαιού ΚΥΚ, το Πρωτοδικείο υπενθύμισε στις σκέψεις 35 έως 42 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης ότι η Επιτροπή έχει την υποχρέωση διαβουλεύσεως η οποία αφορά, πέραν των τυπικών προτάσεων και τις ουσιαστικές τροποποιήσεις που επιφέρει στις ήδη εξετασθείσες προτάσεις. Ο χαρακτήρας, είτε ουσιαστικής είτε συγκεκριμένος και περιορισμένος, των επίμαχων τροποποιήσεων πρέπει να εκτιμάται υπό το πρίσμα του αντικειμένου τους και της θέσεως των τροποποιουμένων διατάξεων στην οικονομία του προτεινομένου νομοθετήματος και όχι υπό το πρίσμα των κατ' ιδίαν συνεπειών που μπορούν να έχουν στην κατάσταση των προσώπων τα οποία ενδεχομένως αφορά η εφαρμογή τους.
- 30 Εν προκειμένω η υποκατάσταση του βαθμού A*6 στον βαθμό A*7 που προβλέπει η πρόταση σχετικά με τη διάταξη η οποία κατέστη το άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ συνιστά συγκεκριμένη διαρρύθμιση των μεταβατικών διατάξεων προς τη νέα διάρθρωση των σταδιοδρομιών, της οποίας δεν φαίνεται να θίγεται ούτε η γενική οικονομία ούτε η ίδια η ουσία με την εν λόγω διαρρύθμιση ώστε να δικαιολογείται νέα διαβούλευση με την επιτροπή Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως.
- 31 Όσον αφορά την προσβολή των δικαιωμάτων που απέκτησαν οι αναιρεσεύοντες πριν την έναρξη ισχύος του ΚΥΚ καθώς και την παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της μη αναδρομικότητας, το Πρωτοδικείο έκρινε, στις σκέψεις 48 έως 62 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι το άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ δεν έχει αναδρομική ισχύ. Απέρριψε τα επιχειρήματα περί κεκτημένων δικαιωμάτων κρίνοντας ότι η εγγραφή των επιτυχόντων των γενικών διαγωνισμών σε πίνακες επιτυχόντων που καταρτίστηκαν μετά τις εργασίες επιλογής δεν δημιουργεί υπέρ των ενδιαφερομένων παρά μόνον απλή προσδοκία να διοριστούν δόκιμοι υπάλληλοι. Η προσδοκία αυτή αποκλείει κατ' ανάγκη κάθε κεκτημένο δικαίωμα, δεδομένου ότι η βαθμολογική κατάταξη επιτυχόντος υποψηφίου εγγεγραμμένου στον πίνακα επιτυχόντων γενικού διαγωνισμού δεν μπορεί να θεωρηθεί κεκτημένη, καθόσον δεν έχει αποτελέσει αντικείμενο νομότυπης αποφάσεως διορισμού. Ο επιτυχών υποψήφιος γενικού διαγωνισμού μπορεί να διεκδικήσει την ιδιότητα του υπαλλήλου και, συνεπώς, να απαιτήσει την εφαρμογή των ευεργετικών διατάξεων του ΚΥΚ, μόνον αφού εκδοθεί γι' αυτόν τέτοια απόφαση.

- 32 Όσον αφορά την παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της απαγορεύσεως των διακρίσεων που προκύπτει από την εφαρμογή διαφορετικών κριτηρίων βαθμολογικής κατάταξης στους επιτυχόντες του ίδιου διαγωνισμού, αναλόγως του αν προσελήφθησαν πριν ή μετά την έναρξη ισχύος του ΚΥΚ, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε με τις σκέψεις 75 έως 90 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης ότι αυτές οι δύο κατηγορίες προσώπων δεν βρίσκονται σε παρεμφερείς καταστάσεις. Μ' αυτό το πνεύμα δέχτηκε ότι, εφόσον η θέση στην οποία τοποθετείται ο υπάλληλος καθορίζεται με την απόφαση διορισμού και η απόφαση αυτή μπορεί να στηριχθεί μόνο στις διατάξεις που έχουν εφαρμογή κατά την ημερομηνία εκδόσεώς της, η βαθμολογική κατάσταση των επιτυχόντων γενικών διαγωνισμών που εγγράφηκαν σε πίνακες επιτυχόντων πριν την 1η Μαΐου 2004, αλλά προσελήφθησαν μετά την ημερομηνία αυτή, δεν μπορούσε να γίνει νομίμως παρά μόνον κατ' εφαρμογήν των νέων κριτηρίων που ίσχυαν κατά τον χρόνο εκδόσεως της απόφασης με την οποία διορίστηκαν δόκιμοι υπάλληλοι. Αντιστρόφως, οι επιτυχόντες στους ίδιους διαγωνισμούς που διορίστηκαν πριν την 1η Μαΐου 2004 έτυχαν βαθμολογικής κατάταξης αναγκαστικά βάσει των παλαιών κριτηρίων που ίσχυαν ακόμα κατά τον χρόνο του διορισμού τους, πλην όμως καταργήθηκαν μετά την ίδια ημερομηνία λόγω της ενάρξεως ισχύος των νέων διατάξεων του ΚΥΚ.
- 33 Όσον αφορά την παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθόσον οι αναιρεσείοντες συνήγαγαν από τις αντίστοιχες προκηρύξεις διαγωνισμού τη βεβαιότητα ότι θα τύχουν εφαρμογής των διατάξεων του παλαιού ΚΥΚ, το Πρωτοδικείο παρέθεσε στις σκέψεις 95 έως 99 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης την πάγια νομολογία, κατά την οποία κανείς δεν μπορεί να επικαλεστεί παραβίαση της αρχής αυτής ελλείψει σαφών διαβεβαιώσεων που του είχε παράσχει η διοίκηση, και διαπίστωσε ότι η δικογραφία δεν περιέχει κανένα στοιχείο από το οποίο οι αναιρεσείοντες θα μπορούσαν να συμπεράνουν ότι τα κοινοτικά όργανα τους είχαν παράσχει διαβεβαιώσεις ικανές να γεννήσουν βάσιμες ελπίδες για τη διατήρηση των προηγούμενων κριτηρίων του ΚΥΚ όσον αφορά τη βαθμολογική κατάταξη των υπαλλήλων κατά την πρόσληψή τους. Αντιθέτως, ορισμένες προκηρύξεις διαγωνισμού και επιστολές της Επιτροπής διευκρίνισαν ότι ενδέχεται να προταθεί στους επιτυχόντες των διαγωνισμών αυτών να προσληφθούν βάσει των νέων διατάξεων του ΚΥΚ.
- 34 Όσον αφορά την παράβαση του άρθρου 31, παράγραφος 1, ΚΥΚ, σχετικά με την αρχή της αντιστοιχίας μεταξύ του βαθμού της ομάδας καθηκόντων που αναφέρει η

προκήρυξη διαγωνισμού και του βαθμού που δόθηκε κατά τον διορισμό, το Πρωτοδικείο έκρινε, στις σκέψεις 108 έως 115 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι είναι χαρακτηριστικό μιας μεταβατικής διάταξης, όπως είναι το άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ, να συνεπάγεται εξαίρεση από ορισμένους κανόνες του ΚΥΚ των οποίων η εφαρμογή επηρεάζεται κατ' ανάγκη από την αλλαγή του συστήματος. Η εξαίρεση που προβλέπει η διάταξη αυτή δεν βαίνει πέραν αυτού που προκύπτει από τον διορισμό ως υπαλλήλων, στο πλαίσιο των νέων διατάξεων του ΚΥΚ, προσώπων που επελέγησαν με διαδικασίες διαγωνισμού οι οποίες κινήθηκαν και ολοκληρώθηκαν υπό το κράτος των προηγούμενων διατάξεων.

35 Όσον αφορά την παράβαση των άρθρων 5 και 7 ΚΥΚ, σχετικά με την αρχή της αντιστοιχίας μεταξύ βαθμού και θέσεως, το Πρωτοδικείο έκρινε, στις σκέψεις 124 έως 131 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι, στο μέτρο που το άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ θεσπίζει μεταβατικά μέτρα από τον παλαιό ΚΥΚ προς τον νέο, υπερέχει, ως *lex specialis*, των γενικών διατάξεων του ΚΥΚ όσον αφορά την κατάταξη των υπαλλήλων και ειδικότερα των άρθρων 5 και 7 ΚΥΚ.

36 Δεύτερον, όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι οι επίδικες αποφάσεις παραβιάζουν τις γενικές αρχές της χρηστής διοίκησης, της διαφάνειας, της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της ίσης μεταχείρισης και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, της αντιστοιχίας βαθμού και θέσεως, της καλής πίστης και μέριμνας, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε, στις σκέψεις 147 έως 155 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι ούτε οι προκηρύξεις του διαγωνισμού ούτε τα έγγραφα περί παρατάσεως της ισχύος των πινάκων επιτυχόντων που απεστάλησαν στους αναιρεσιόντες ανέφεραν ότι τα νέα κριτήρια κατατάξεως σε βαθμό κατά την πρόσληψη μπορούσαν να περιλαμβάνουν τροποποίηση υπό την έννοια της πρόσληψης σε βαθμούς κατώτερους εκείνων που ανέφεραν οι προκηρύξεις των διαγωνισμών.

Αιτήματα των διαδίκων ενώπιον του Δικαστηρίου

37 Με την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως, οι αναιρεσείοντες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- κατά συνέπεια, να δεχθεί τα αιτήματα που διατύπωσαν πρωτοδίκως και επομένως,
  - να ακυρώσει τη βαθμολογική κατάταξη που καθορίζουν οι επίδικες αποφάσεις στο μέτρο που στηρίζεται στο άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ

  - να ανασυστήσει τη σταδιοδρομία τους με αξιοποίηση της πείρας τους στον κατ' αυτόν τον τρόπο διορθωμένο βαθμό, λαμβάνοντας υπόψη τα δικαιώματά τους για προαγωγή και τα συνταξιοδοτικά δικαιώματά τους, και τούτο με βάση τους βαθμούς στους οποίους θα έπρεπε να διοριστούν βάσει των προκηρύξεων των διαγωνισμών κατόπιν των οποίων περιελήφθησαν στους πίνακες επιτυχόντων είτε στους βαθμούς που αναφέρονται στις προκηρύξεις διαγωνισμού είτε στους βαθμούς που αντιστοιχούν στους ανάλογούς τους σύμφωνα με την κατάταξη του ΚΥΚ, και στο κατάλληλο κλιμάκιο σύμφωνα με τις διατάξεις που ίσχυαν πριν την 1η Μαΐου 2004, από της ημερομηνίας διορισμού τους

- να τους επιδικάσει τόκους υπερημερίας, υπολογιζομένους βάσει του επιτοκίου που ορίζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα επί του συνόλου των ποσών που αντιστοιχούν στη διαφορά μεταξύ του μισθού που αντιστοιχεί στην κατάταξη που αναφέρεται στην απόφαση περί διορισμού και στην κατάταξη την οποία αυτοί θα edικαιούντο μέχρι την ημερομηνία εκδόσεως της ορθής αποφάσεως περί κατατάξεως σε βαθμό και

- να καταδικάσει την αναιρεσίβλητη στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της πρωτοβάθμιας δίκης και της παρούσας διαδικασίας.

³⁸ Η Επιτροπή και το Συμβούλιο ζητούν από το Δικαστήριο:

- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως ως αβάσιμη, και

- να καταδικάσει τους αναιρεσιόντες στα δικαστικά έξοδα της αναιρετικής διαδικασίας.

Επί του παραδεκτού της αιτήσεως αναιρέσεως

³⁹ Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι ορισμένα επιχειρήματα των αναιρεσιόντων είναι अपαράδεκτα καθόσον δεν προσδιορίζουν παραβίαση του κοινοτικού δικαίου από το

Πρωτοδικείο, αλλά απλώς επιδιώκουν επανεξέταση των επιχειρημάτων που προέβαλαν πρωτοδικώς.

40 Όπως επισημαίνει η γενική εισαγγελέας στο σημείο 31 των προτάσεών της, κατά πάγια νομολογία, η αίτηση αναιρέσεως είναι απαράδεκτη αν δεν περιλαμβάνει καμία ιδιαίτερη επιχειρηματολογία σχετικά με τον προσδιορισμό του νομικού σφάλματος που ενέχει κατά τον αναιρεσίοντα η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, αλλά περιορίζεται στην επανάληψη ή στην κατά γράμμα παράθεση των λόγων και επιχειρημάτων που έχουν ήδη προβληθεί ενώπιον του Πρωτοδικείου. Αντίθετα, αν ο αναιρεσίων αμφισβητεί την ερμηνεία ή την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου από το Πρωτοδικείο, τα νομικά ζητήματα που εξετάστηκαν πρωτοδικώς μπορούν να αποτελέσουν εκ νέου αντικείμενο συζητήσεως κατά την αναιρετική διαδικασία. Πράγματι, αν ο αναιρεσίων δεν μπορούσε να στηρίξει την αναίρεσή του σε λόγους και επιχειρήματα που προέβαλε ήδη ενώπιον του Πρωτοδικείου, η αναιρετική διαδικασία θα έχανε εν μέρει τη σημασία της (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 29ης Νοεμβρίου 2007, C-10/06 P, de Bustamante Tello κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2007, σ. I-10381, σκέψη 28).

41 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι οι αναιρεσίοντες προσδιόρισαν, για καθένα από τους λόγους αναιρέσεως, τα νομικά σφάλματα που υποστηρίζουν ότι ενέχει η απόφαση του Πρωτοδικείου σε διάφορα χωρία. Το γεγονός ότι επαναλαμβάνουν κατ' ανάγκη σ' αυτό το πλαίσιο ορισμένα από τα επιχειρήματα που προέβαλαν πρωτοδικώς ουδόλως επηρεάζει το παραδεκτό των λόγων τους αναιρέσεως.

42 Συνεπώς όλοι οι λόγοι αναιρέσεως που προβάλλουν οι αναιρεσίοντες πρέπει να θεωρηθούν παραδεκτοί.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

- 43 Με την αίτηση αναιρέσεως, οι αναιρεσείοντες προβάλλουν διάφορες νομικές πλάνες στις οποίες υποστηρίζουν ότι υπέπεσε το Πρωτοδικείο κατά την εκτίμηση σχετικά με την ένσταση περί ελλείψεως νομιμότητας του άρθρου 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ. Συναφώς, επικαλούνται μεταξύ άλλων παράβαση του άρθρου 10 του παλαιού ΚΥΚ, προσβολή των δικαιωμάτων που απέκτησαν πριν την έναρξη ισχύος του ΚΥΚ καθώς και παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της μη αναδρομικότητας, παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, παράβαση των άρθρων 5, 7 και 31 ΚΥΚ και, όσον αφορά πολλά σημεία της εκτίμησης που διατύπωσε το Πρωτοδικείο, παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.
- 44 Οι αναιρεσείοντες αμφισβητούν επίσης την εκτίμηση από το Πρωτοδικείο των ισχυρισμών που προέβαλαν όσον αφορά την έλλειψη νομιμότητας των επιδίκων αποφάσεων. Συναφώς υποστηρίζουν ότι το Πρωτοδικείο παραβίασε τις αρχές της ίσης μεταχείρισης και της απαγορεύσεως των διακρίσεων και υπέπεσε σε πλάνη περί την αιτιολογία κατά την εκτίμηση της νομιμότητας των αποφάσεων αυτών.

Επί της ενστάσεως περί ελλείψεως νομιμότητας του άρθρου 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ

Επί της παραβάσεως του άρθρου 10 του παλαιού ΚΥΚ και της ελλιπούς αιτιολογίας

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 45 Οι αναιρεσείοντες, επικαλούμενοι ιδίως την απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Σεπτεμβρίου 1998, T-13/97, Losch κατά Δικαστηρίου (Συλλογή Υπ.Υπ. 1998,

σ. I-A-543 και II-1633), υποστηρίζουν ότι, αντίθετα προς ό,τι έκρινε το Πρωτοδικείο στις σκέψεις 35 έως 42 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, η τροποποίηση της προτάσεως της Επιτροπής, όσον αφορά την υποκατάσταση, στο άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ, του βαθμού A*6 στον βαθμό A*7 ως βαθμό που θα εχορηγείτο στα πρόσωπα τα οποία εγγράφησαν πριν την 1η Μαΐου 2004 στους πίνακες επιτυχόντων για τον βαθμό A*7 άπτεται της ουσίας των κανόνων του ΚΥΚ.

⁴⁶ Συναφώς υποστηρίζουν ότι τα αποτελέσματα της τροποποίησης αυτής σε σχέση με την προηγούμενη πρόταση πρέπει να εκτιμηθούν όχι μόνον αναλόγως του αντικειμένου και της θέσεως των τροποποιουμένων διατάξεων στο σύνολο της μεταρρύθμισης, αλλά και λαμβάνοντας υπόψη τις συνέπειες επί της καταστάσεως των ενδιαφερομένων υπαλλήλων. Εν προκειμένω, οι τροποποιήσεις αυτές, όπως γίνεται επίσης δεκτό στη σκέψη 42 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, επηρεάζουν σημαντικά τόσο τη σταδιοδρομία όσο και τον μισθό των υπαλλήλων αυτών. Συνεπώς, η τροποποίηση της προτάσεως έπρεπε να υποβληθεί στην επιτροπή Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως.

⁴⁷ Επιπλέον, οι αναιρεσείοντες φρονούν ότι το Πρωτοδικείο δεν αιτιολόγησε κατάλληλα το συμπέρασμα ότι η υποκατάσταση του βαθμού A*6 στον βαθμό A*7 «εντάσσεται στη συνολική οικονομία και στη γενική προοπτική της εξελικτικής αναδιαρθρώσεως των σταδιοδρομιών». Αυτή η υποβάθμιση όμως δεν μπορούσε να θεωρηθεί ως κανόνας που καθιστά δυνατή την προοδευτική εφαρμογή του εξελικτικού συστήματος των σταδιοδρομιών.

48 Η Επιτροπή και το Συμβούλιο παρατηρούν ότι η τροποποίηση της προτάσεως σχετικά με το άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ δεν έχει «ουσιώδη» χαρακτήρα κατά την έννοια της προαναφερθείσας απόφασης Losch κατά Δικαστηρίου. Συνιστά μικρής σημασίας τροποποίηση μεταβατικής διατάξεως που έχει εφαρμογή σε περιορισμένη ομάδα προσώπων και εντάσσεται στη συνολική οικονομία μιας εξελικτικής αναδιάρθρωσης των σταδιοδρομιών που ήταν ένα από τα θεμελιώδη στοιχεία της μεταρρύθμισης για όλους τους υπαλλήλους.

— Εκτίμηση του Δικαστηρίου

49 Κατά το άρθρο 283 ΕΚ, ο ΚΥΚ εκδίδεται από το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με τα άλλα ενδιαφερόμενα όργανα.

50 Το άρθρο 10, τόσο του παλαιού όσο και του νέου ΚΥΚ, προβλέπει τη σύσταση μιας επιτροπής Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως που αποτελείται από ίσο αριθμό εκπροσώπων των οργάνων των Κοινοτήτων και εκπροσώπων των επιτροπών προσωπικού τους. Ορίζει επίσης ότι ζητείται η γνώμη της επιτροπής αυτής για κάθε πρόταση αναθεώρησης του ΚΥΚ, η επιτροπή δε αυτή μπορεί να διατυπώνει προτάσεις στο πλαίσιο αναθεώρησης του ΚΥΚ.

51 Συναφώς, το Πρωτοδικείο, διαπιστώνοντας στις σκέψεις 36 έως 40 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι η διατύπωση του άρθρου 10 ΚΥΚ δεν επιδέχεται προφανώς οποιαδήποτε συστατική ερμηνεία, έκρινε ότι η Επιτροπή υποχρεούται να συμβουλευτεί εκ νέου την επιτροπή Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως πριν την υιοθέτηση από το Συμβούλιο των οικείων διατάξεων οσάκις οι τροποποιήσεις σε πρόταση αναθεώρησης του ΚΥΚ επηρεάζουν ουσιωδώς την οικονομία της προτάσεως, υποχρέωση που δεν υπάρχει όταν πρόκειται για συγκεκριμένες τροποποιήσεις περιορισμένης εκτάσεως. Κατόπιν αυτού έκρινε, παραπέμποντας

στην απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1994, C-280/93, Γερμανία κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1994, σ. I-4973), ότι ο ουσιώδης χαρακτήρας μιας τροποποίησης πρέπει να εκτιμάται υπό το πρίσμα του αντικειμένου και της θέσεως των τροποποιουμένων διατάξεων στο συνολικό κείμενο και όχι υπό το πρίσμα των κατ' ιδίαν συνεπειών που μπορεί να έχει στην κατάσταση των οικείων υπαλλήλων.

- 52 Το Πρωτοδικείο έκρινε εξάλλου ότι, εν προκειμένω, η τροποποίηση της προτάσεως που διατύπωσε ο κοινοτικός νομοθέτης δεν είναι ουσιώδης εφόσον συνιστά ένα συμπληρωματικό στοιχείο της μεταρρύθμισης που εντάσσεται στη συνολική οικονομία και στη γενική προοπτική της εξελικτικής αναδιαρθρώσεως των σταδιοδρομιών.
- 53 Η εκτίμηση αυτή, αντίθετα προς τους ισχυρισμούς των αναιρεσιόντων, δεν μαρτυρεί νομική πλάνη. Δεδομένου ότι η τροποποίηση αυτή δεν αφίσταται ουσιωδώς από το κείμενο που υποβλήθηκε στην επιτροπή Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, η οποία συνεπώς διατύπωσε γνώμη ως προς τη δυνατότητα ενδεχόμενης διαφοροποίησης των βαθμών προσλήψεως μεταξύ των υπαλλήλων, επιτυχόντων σε διαγωνισμούς που πραγματοποιήθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος της μεταρρύθμισης, οι οποίοι προσελήφθησαν πριν από την ημερομηνία αυτή και εκείνων που προσελήφθησαν μετά, δεν απαιτούσε νέα διαβούλευση με την εν λόγω επιτροπή.
- 54 Επιπλέον, το επιχείρημα των αναιρεσιόντων περί ελλιπούς αιτιολογίας της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης είναι αβάσιμο, εφόσον η αιτιολογία της κρίσης που διατυπώνεται στη σκέψη 40 της απόφασης αυτής εκτίθεται κάλλιστα στη σκέψη 39 της απόφασης, στην οποία το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι «η αναδιοργάνωση των βαθμών κατατάξεως και της κλίμακας των αμοιβών των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που απορρέει από την αναθεώρηση των σταδιοδρομιών που εισήγαγε ο κοινοτικός νομοθέτης είχε ως άμεση συνέπεια την πρόσληψη των νέων υπαλλήλων, σε κατώτερους βαθμούς, σε συνδυασμό με την μακροπρόθεσμη εξέλιξη της σταδιοδρομίας τους». Με την εν λόγω σκέψη 40 το Πρωτοδικείο κατέληξε επίσης στο συμπέρασμα «ότι η αρχικώς προβλεπόμενη υποκατάσταση του βαθμού A7 με τον

βαθμό Α*6 συνιστά συμπληρωματικό στοιχείο της αναθεώρησης που εντάσσεται στη συνολική οικονομία και στη γενική προοπτική της εξελικτικής αναδιαρθρώσεως των σταδιοδρομιών».

- 55 Κατά συνέπεια, όλα τα επιχειρήματα που αναπτύσσουν οι αναιρεσιόντες πρέπει να θεωρηθούν αβάσιμα.

Επί της προσβολής των κεκτημένων δικαιωμάτων των αναιρεσιόντων και της ελλιπούς αιτιολογίας

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 56 Για να στηρίξουν το επιχειρήμα περί προσβολής των κεκτημένων δικαιωμάτων, οι αναιρεσιόντες υποστηρίζουν ότι το Πρωτοδικείο εσφαλμένα δεν δέχτηκε ότι, πριν την ημερομηνία εκδόσεως των επιδίκων αποφάσεων, απέκτησαν το δικαίωμα να τηρηθεί η κατάταξη που αναφέρουν οι προκηρύξεις διαγωνισμού. Κατά τους αναιρεσιόντες, ακόμη και αν η προκήρυξη διαγωνισμού και η εγγραφή στον πίνακα επιτυχόντων δεν δίνουν δικαίωμα προσλήψεως, ιδρύουν κάποιο δικαίωμα για όλους τους μετασχόντες στον διαγωνισμό και κατά μείζονα λόγο για αυτούς που εγγράφονται στον εν λόγω πίνακα, δηλαδή να αντιμετωπιστούν σύμφωνα με την προκήρυξη (απόφαση της 20ής Ιουνίου 1985, 138/84, Σπαχή κατά Επιτροπής, Συλλογή 2985, σ. 1939), καθώς επίσης, ενδεχομένως, να προσληφθούν στο επίπεδο και για τα καθήκοντα που αναφέρει η εν λόγω προκήρυξη. Οι υποψήφιοι που περιλαμβάνονται στον πίνακα επιτυχόντων αποκτούν δηλαδή το δικαίωμα για τήρηση αυτών των όρων προσλήψεως κατά τον ενδεχόμενο διορισμό τους. Επισημαίνουν επιπλέον ότι πέντε από αυτούς έλαβαν τις αποφάσεις περί προσλήψεως πριν την 1η Μαΐου 2004, οι αποφάσεις δε αυτές εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παλαιού ΚΥΚ. Δεδομένου ότι το Πρωτοδικείο δεν απάντησε στα επιχειρήματα αυτά με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως.

- 57 Η Επιτροπή απαντά ότι ο σεβασμός των κεκτημένων δικαιωμάτων δεσμεύει τον νομοθέτη όταν η νομική κατάσταση έχει οριστικά καθοριστεί υπό το κράτος της προηγούμενης νομοθεσίας, η δε υλοποίηση του πλεονεκτήματος που παρέχει στον διοικούμενο δεν εξαρτάται πλέον από καμία πράξη ή παράλειψη της δημόσιας αρχής, για τις οποίες η αρχή αυτή διαθέτει διακριτική ευχέρεια ή περιθώριο εκτιμήσεως.
- 58 Η νομική κατάσταση την οποία παρέχει η εγγραφή στον πίνακα επιτυχόντων ο οποίος συντάσσεται κατόπιν γενικού διαγωνισμού δεν συνιστά κεκτημένο δικαίωμα αλλά προσδοκία διορισμού, δεδομένου ότι η πράξη διορισμού συνιστά το γενεσιουργό γεγονός του δικαιώματος για τήρηση των όρων του ΚΥΚ. Είναι συνεπώς αντιφατικό να ισχυρίζεται κανείς, όπως ισχυρίζονται οι αναιρεσιόντες, ότι τα πρόσωπα που περιλαμβάνονται στον πίνακα επιτυχόντων δεν έχουν προσδοκία να διεκδικήσουν το *maius*, δηλαδή τον διορισμό τους ως δοκίμων υπαλλήλων, αλλά έχουν δικαίωμα στο *minus*, δηλαδή σε ορισμένο βαθμό κατά την πρόσληψη.
- 59 Το Συμβούλιο, που αναπτύσσει επιχειρήματα παρόμοια με αυτά που προβάλλει η Επιτροπή, προσθέτει ότι η προκήρυξη διαγωνισμού, η οποία δεσμεύει βεβαίως την ΑΔΑ, δεν εμποδίζει τον νομοθέτη, στο πλαίσιο μεταρρύθμισης του συστήματος σταδιοδρομιών, να καθορίσει την ισοδυναμία των βαθμών των διαγωνισμών με τους βαθμούς προσλήψεως σύμφωνα με το νέο σύστημα.

— Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 60 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι ο νομικός δεσμός μεταξύ των υπαλλήλων και της διοικήσεως είναι καταστατικής και όχι συμβατικής φύσεως (βλ., κατ' αυτή την έννοια, απόφαση της 19ης Μαρτίου 1975, 28/74, Gillet κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1975, σ. 149, σκέψη 4). Επομένως, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των υπαλλήλων μπορούν να τροποποιηθούν ανά πάσα στιγμή από τον νομοθέτη.

- 61 Κατ' αρχήν οι νόμοι που τροποποιούν μια νομοθετική διάταξη όπως οι κανονισμοί περί τροποποίησεως του ΚΥΚ εφαρμόζονται, αν δεν προβλέπεται εξαίρεση, στα μέλλοντα αποτελέσματα των καταστάσεων που έχουν διαμορφωθεί υπό το κράτος του προηγούμενου νόμου (βλ., κατ' αυτή την έννοια, απόφαση της 29ης Ιουνίου 1999, C-60/98, Butterfly Music, Συλλογή 1999, σ. I-3939, σκέψη 24).
- 62 Το αντίθετο ισχύει μόνο για τις καταστάσεις που γεννώνται και διαμορφώνονται οριστικά υπό το κράτος του παλαιότερου κανόνα, οι οποίες και δημιουργούν κεκτημένα δικαιώματα (βλ., κατ' αυτή την έννοια, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 14ης Απριλίου 1970, 68/69, Brock, Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 293, σκέψη 7^η της 5ης Δεκεμβρίου 1973, 143/73, SOPAD, Συλλογή τόμος 1972-1973, σ. 809, σκέψη 8, και της 10ης Ιουλίου 1986, 270/84, Licata κατά ΟΚΕ, Συλλογή 1986, σ. 2305, σκέψη 31).
- 63 Ένα δικαίωμα θεωρείται κεκτημένο οσάκις το γεγονός που το δημιουργεί επέρχεται πριν από τη νομοθετική τροποποίηση. Αυτό όμως δεν συμβαίνει με το δικαίωμα το γενεσιουργό του οποίου γεγονός δεν επήλθε υπό το κράτος της νομοθεσίας που τροποποιήθηκε.
- 64 Εν προκειμένω, κατά τον χρόνο ενάρξεως ισχύος του ΚΥΚ, οι αναιρεσιόντες ήταν επιτυχόντες υποψήφιοι διαγωνισμών, εγγεγραμμένοι σε πίνακες επιτυχόντων. Υπό την ιδιότητα αυτή δεν είχαν κανένα κεκτημένο δικαίωμα διορισμού αλλά μόνο τη σχετική προσδοκία. Η βαθμολογική κατάταξή τους εξηρτάτο από τον διορισμό τους, ο οποίος εμπίπτει στην αρμοδιότητα της ΑΔΑ.
- 65 Συνεπώς, στο μέτρο που η κατάσταση που θα δημιουργούσε το δικαίωμα των αναιρεσιόντων για τήρηση ορισμένων όρων προσλήψεως δεν ολοκληρώθηκε πριν την έναρξη ισχύος του ΚΥΚ, οι αναιρεσιόντες δεν μπορούν να επικαλεστούν κανένα κεκτημένο δικαίωμα (βλ., κατ' αυτή την έννοια, απόφαση Gillet κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 5).

- 66 Αυτά ισχύουν και για εκείνους από τους αναιρεσίοντες που προσελήφθησαν ως δόκιμοι υπάλληλοι πριν την 1η Μαΐου 2004 και μονιμοποιήθηκαν μετά την ημερομηνία αυτή.
- 67 Κατά συνέπεια, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, κρίνοντας εν προκειμένω ότι δεν υπάρχουν κεκτημένα δικαιώματα των επιτυχόντων στους οικείους διαγωνισμούς, δεν συνιστά παραβίαση της αρχής που επικαλούνται οι αναιρεσίοντες και απαντά επαρκώς κατά νόμο στα ζητήματα που έθεσαν πρωτοδίκως οι αναιρεσίοντες.
- 68 Συνεπώς, το επιχείρημα αυτό είναι αβάσιμο.

Επί της παραβίασεως των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της απαγορεύσεως των διακρίσεων καθώς και των αρχών της διάκρισης των εξουσιών και της ιεραρχίας των κανόνων, της προσβολής του δικαιώματος για δικαστική προστασία και της ελλιπούς αιτιολογίας

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 69 Όσον αφορά την παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, οι αναιρεσίοντες υποστηρίζουν ότι όλοι οι επιτυχόντες σε διαγωνισμό συνιστούν μία και την αυτή κατηγορία από τη σκοπιά της τηρήσεως των αρχών αυτών. Το Πρωτοδικείο συνεπώς παραβίασε τις αρχές αυτές κρίνοντας ότι οι επιτυχόντες υποψήφιοι του ίδιου διαγωνισμού δεν έχουν όλοι το δικαίωμα να καταταγούν σύμφωνα με τους όρους που καθορίζει η προκήρυξη του διαγωνισμού.

- 70 Κατά τους αναιρεσιώντες, το Πρωτοδικείο αναγνώρισε, με την κρίση αυτή, υπέρ του νομοθέτη την εξουσία να τροποποιεί τις διατάξεις του ΚΥΚ χωρίς να δεσμεύεται από τις αρχές της ίσης μεταχείρισης και της απαγορεύσεως των διακρίσεων. Απέκλεισε δηλαδή, αφενός, τη δυνατότητα δικαστικού ελέγχου επί της εξουσίας του νομοθέτη, κατά παράβαση αυτών τούτων των θεμελίων του κράτους δικαίου και ιδίως της αρχής της διακρίσεως των εξουσιών, και, αφετέρου, προσέβαλε το δικαίωμα για ένδικη προστασία. Αντιθέτως, ο κοινοτικός δικαστής όφειλε να εξετάσει αν δικαιολογείται η διαφορετική μεταχείριση που προκύπτει από την έναρξη ισχύος μιας τροποποίησης των κανόνων δικαίου.
- 71 Επιπλέον, το Πρωτοδικείο παρέλειψε να διευκρινίσει τους λόγους που υπαγόρευαν την επιλογή του να αποστεί από την απόφασή του της 30ής Σεπτεμβρίου 1998, T-121/97, Ryan κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου (Συλλογή 1998, σ. II-3885), στην οποία διαπίστωσε παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης όσον αφορά τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα των μελών του Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- 72 Οι αναιρεσιώντες επισημαίνουν, τέλος, νομική πλάνη στη σκέψη 89 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, καθότι το Πρωτοδικείο δεν δέχτηκε ότι υπάρχει δυσμενής διάκριση λόγω ηλικίας, εκ του ότι οι αναιρεσιώντες και δη οι μεγαλύτερης ηλικίας κατατάχθηκαν, λόγω της εφαρμογής του άρθρου 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ, στο αρχικό της σταδιοδρομίας επίπεδο, ενώ στο πλαίσιο της διαδικασίας προσλήψεώς τους στους βαθμούς A7/A6 ή B5/B4 ελήφθη υπόψη η επαγγελματική πείρα, η οποία εξάλλου απαιτούνταν.
- 73 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η συλλογιστική του Πρωτοδικείου ουδόλως στηρίζεται στην αντίληψη ότι ο κοινοτικός νομοθέτης δεν δεσμεύεται από την αρχή της ίσης μεταχείρισης. Αντιθέτως, θέτει το ζήτημα του διαχρονικού περιεχομένου του αρχής αυτής και στηρίζεται στη διαπίστωση ότι ο νομοθέτης έχει την εξουσία να θεσπίσει για το μέλλον τροποποιήσεις των διατάξεων του ΚΥΚ που θεωρεί ότι ανταποκρίνονται στο συμφέρον της υπηρεσίας. Συνεπώς, κατά την Επιτροπή, ακόμη και αν οι

τροποποιήσεις αυτές καταλήξουν σε κατάσταση δυσμενέστερη για τους υπαλλήλους σε σύγκριση με την προκύπτουσα από παλαιές διατάξεις, οι διοικούμενοι δεν μπορούν να αξιώσουν τη διατήρηση μιας κατάστασης δικαίου που υπήρξε ευνοϊκή γι' αυτούς σε κάποια δεδομένη στιγμή.

74 Συγκεκριμένα, η αρχή της ίσης μεταχείρισης δεν έχει διαχρονικό περιεχόμενο υπό την έννοια ότι δεν εμποδίζει τη μεταβλητότητα των κανόνων δικαίου. Συνεπώς, δεν αντιβαίνει στην αρχή αυτή μια νέα ρύθμιση που ρυθμίζει τα μέλλοντα αποτελέσματα μιας κατάστασης η οποία γεννήθηκε υπό το κράτος προηγούμενης νομοθεσίας, κατά τρόπο διαφορετικό απ' ό,τι θα την αντιμετώπιζε αυτή πριν την κανονιστική τροποποίηση.

75 Το Συμβούλιο προβάλλει επιχειρήματα παρόμοια με τα επιχειρήματα της Επιτροπής. Προσθέτει ότι η εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης σύμφωνα με τα κριτήρια που υποστηρίζουν οι αναιρεσιόντες θα είχε ως συνέπεια την άνιση μεταχείριση μεταξύ των διαφόρων υπαλλήλων που προσελήφθησαν μετά την 1η Μαΐου 2004, αναλόγως του αν πέτυχαν σε διαγωνισμούς που διενεργήθηκαν πριν ή μετά την ημερομηνία αυτή. Αντιθέτως, κατά το Συμβούλιο, οι υπάλληλοι που προσελήφθησαν μετά την ημερομηνία αυτή συνιστούν μια και την αυτή κατηγορία και δικαιούνται την ίδια υπηρεσιακή μεταχείριση.

— Εκτίμηση του Δικαστηρίου

76 Όπως προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου, συντρέχει παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, που έχει εφαρμογή στο δίκαιο της ευρωπαϊκής δημόσιας υπηρεσίας, μεταξύ άλλων, όταν δύο κατηγορίες προσώπων των οποίων η νομική και πραγματική κατάσταση δεν παρουσιάζει ουσιώδεις διαφορές αντιμετωπίζονται

διαφορετικά κατά την επιλογή ή την πρόσληψή τους, η δε διαφορετική μεταχείριση δεν δικαιολογείται αντικειμενικά (βλ., κατ' αυτή την έννοια, απόφαση της 11ης Ιανουαρίου 2001, C-459/98 P, Martínez del Peral Cagigal κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. I-135, σκέψη 50).

77 Στις σκέψεις 79 έως 83 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Πρωτοδικείο στηρίχτηκε στη διαπίστωση ότι η βαθμολογική κατάταξη των αναιρεσιδίωντων μπορούσε νομίμως να γίνει μόνον κατ' εφαρμογήν των κριτηρίων που καθορίζει ο ΚΥΚ, και ειδικότερα το άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII που ίσχυε κατά τον χρόνο εκδόσεως των επιδικίων αποφάσεων. Βάσει αυτού έκρινε ότι οι αναιρεσιδίωντες δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι ανήκουν στην ίδια κατηγορία με τους επιτυχόντες υποψηφίους των ίδιων διαγωνισμών που διορίστηκαν πριν την 1η Μαΐου 2004, στους οποίους έπρεπε να εφαρμοστεί η νομοθεσία που ίσχυε πριν τη μεταρρύθμιση. Έκρινε δηλαδή ότι η διάταξη αυτή, προβλέποντας για τους αναιρεσιδίωντες ένα σύστημα που διαφέρει αυτού που εφαρμόστηκε στους άλλους υπαλλήλους, δεν συνιστά παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

78 Συναφώς υπενθυμίζεται ότι ο νομοθέτης δεσμεύεται κατ' αρχήν, όταν θεσπίζει κανόνες που εφαρμόζονται ιδίως στην κοινοτική δημόσια υπηρεσία, από τη γενική αρχή της ίσης μεταχείρισης.

79 Εν προκειμένω, όμως, διαπιστώνεται ότι ο νομοθέτης, θεσπίζοντας το άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII, του ΚΥΚ από το οποίο προκύπτει διαφορετική μεταχείριση μεταξύ των υπαλλήλων που πέτυχαν στον ίδιο διαγωνισμό, και προσελήφθησαν οι μεν πριν και οι άλλοι μετά τη μεταρρύθμιση, δεν παραβίασε την αρχή αυτή, εφόσον η διαφορετική μεταχείριση αφορά υπαλλήλους που δεν ανήκουν στην ίδια κατηγορία.

- 80 Συγκεκριμένα, οι αναιρεσιόντες, όπως διαπίστωσε το Πρωτοδικείο, ως υπάλληλοι που προσελήφθησαν μετά την 1η Μαΐου 2004, δεν βρίσκονται στην ίδια νομική κατάσταση με τους υπαλλήλους που προσελήφθησαν πριν την ημερομηνία αυτή, διότι, κατά τον χρόνο ενάρξεως ισχύος της μεταρρύθμισης, αντίθετα προς τους ήδη προσληφθέντες υπαλλήλους, είχαν απλώς προσδοκία διορισμού.
- 81 Αυτή η διαφορετική μεταχείριση στηρίζεται επιπλέον και σε ένα στοιχείο αντικειμενικό και ανεξάρτητο της βουλήσεως του κοινοτικού νομοθέτη, δηλαδή στην ημερομηνία προσλήψεως που αποφάσισε η ΑΔΑ. Σημειωτέον εξάλλου ότι ο κοινοτικός νομοθέτης, σταθμίζοντας τα συμφέροντα των διαφόρων κατηγοριών υπαλλήλων στο πλαίσιο της προοδευτικής εισαγωγής του νέου κανονιστικού συστήματος, εγκύρως αποφάσισε ότι η πρόσληψη προσώπων ευρισκομένων στην ιδιαίτερη κατάσταση των αναιρεσιόντων θα γίνει σύμφωνα με τους όρους του νέου συστήματος, ενώ συγχρόνως πρόβλεψε για αυτούς ευνοϊκότερη μεταχείριση αυτής που έτυχαν οι υπάλληλοι που πέτυχαν σε διενεργηθέντες μετά την 1η Μαΐου 2004 διαγωνισμούς και που προσελήφθησαν στη συνέχεια.
- 82 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι, αντίθετα προς όσα υποστηρίζουν οι αναιρεσιόντες, το Πρωτοδικείο, αφενός, αποφάνθηκε όσον αφορά την τήρηση της αρχής της ίσης μεταχείρισης από τη σκοπιά του άρθρου 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ και, αφετέρου, δεν υπέπεσε σε νομική πλάνη κατά την εκτίμηση που εξέφερε για την τήρηση της αρχής αυτής.
- 83 Επιπλέον, όσον αφορά τον ισχυρισμό περί διακρίσεως λόγω ηλικίας που διατύπωσαν οι αναιρεσιόντες σχετικά με την κατάσταση των πλέον ηλικιωμένων από αυτούς, διαπιστώνεται, όπως ορθά έκρινε το Πρωτοδικείο, ότι τα κριτήρια κατατάξεως του άρθρου 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ είναι πρόδηλον ότι ουδόλως λαμβάνουν υπόψη την ηλικία των επιτυχόντων στους οικείους διαγωνισμούς, επιπλέον δε προβλέπον για την κατηγορία Α διάκριση μεταξύ του βασικού βαθμού Α*5 (παλαιός βαθμός Α8) και του ανωτέρου βαθμού Α*6 (παλαιός βαθμός Α7/Α6).

- 84 Συνεπώς, τα επιχειρήματα των αναιρεσιόντων που στηρίζονται στην παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, της διακρίσεως των εξουσιών και της ιεραρχίας των κανόνων δικαίου καθώς και στην προσβολή του δικαιώματος για δικαστική προστασία πρέπει να απορριφθούν.
- 85 Επιπλέον και δεδομένου ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση αιτιολογείται επαρκώς ως προς αυτό το σημείο, δεν μπορεί να προσαφθεί στο Πρωτοδικείο ότι δεν διευκρίνισε στο σκεπτικό της απόφασης αυτής τη διαφορά μεταξύ της εκτιμήσεως που διαμόρφωσε στην υπό κρίση υπόθεση και αυτής που διατύπωσε στην προαναφερθείσα υπόθεση Ryan κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου.
- 86 Συνεπώς, το Πρωτοδικείο δεν παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως και το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί.

Επί της παραβιάσεως της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και επί της παραμορφώσεως των αποδεικτικών στοιχείων

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 87 Κατά τους αναιρεσιόντες, το Πρωτοδικείο, κρίνοντας ότι η διοίκηση δεν έδωσε σαφείς διαβεβαιώσεις ως προς την κατάταξή τους, παραβίασε την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και αλλοίωσε τα στοιχεία της δικογραφίας. Υπογραμμίζουν ότι όχι μόνον οι προκηρύξεις διαγωνισμών δεν έκαναν καθόλου λόγο για τις εργασίες τροποποιήσεως του παλαιού ΚΥΚ και όλες οι γραπτές πληροφορίες που ήταν διαθέσιμες στο διαδίκτυο παρέπεμπαν σε αυτόν αλλά, επιπλέον, για τέσσερις από αυτούς, δεν δόθηκε καμιά ένδειξη για το νέο σύστημα ούτε με τις επιστολές προσφοράς εργασίας που περιήλθαν στους αποδέκτες πριν την έναρξη ισχύος της μεταρρύθμισης ούτε κατά την ιατρική επίσκεψη ενόψει προσλήψεως. Συγκεκριμένα, η διοίκηση πληροφόρησε την D. Fumeu την ημέρα αναλήψεως υπηρεσίας της και τις E. Gerhards,

I. Hamilton καθώς και τον T. Millar με επιστολή «τροποποιητική» της πρότασης προσλήψεως, που παρέλαβαν τέσσερις ημέρες πριν από την ανάληψη των καθηκόντων τους.

88 Η Επιτροπή και το Συμβούλιο απαντούν ότι οι διαβεβαιώσεις που προέρχονται από διοικητική αρχή δεν λαμβάνονται υπόψη για την εκτίμηση της νομιμότητας πράξεων του κοινοτικού νομοθέτη. Συνεπώς, τα επιχειρήματα που στηρίζονται σε διάφορα πραγματικά στοιχεία της αιτήσεως αναιρέσεως είναι αλυσιτελή στο πλαίσιο της ενστάσεως περί ελλείψεως νομιμότητας του άρθρου 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ. Επιπλέον επισημαίνουν ότι οι διαβεβαιώσεις της διοίκησης που δεν λαμβάνουν υπόψη τις εφαρμοστέες διατάξεις δεν γεννούν δικαιολογημένη εμπιστοσύνη για τους ενδιαφερομένους. Εν πάση περιπτώσει, κατά τα εν λόγω όργανα, το Πρωτοδικείο έλαβε υπόψη τη διαφορά μεταξύ της καταστάσεως των διαφόρων αναιρεσιδόντων.

— Εκτίμηση του Δικαστηρίου

89 Όσον αφορά τον ισχυρισμό περί παραβιάσεως της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, το Πρωτοδικείο έκρινε στη σκέψη 98 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης ότι δεν προκύπτει από τη δικογραφία κανένα στοιχείο που να στηρίζει τον ισχυρισμό των αναιρεσιδόντων ότι τα κοινοτικά όργανα τους έδωσαν οποιοσδήποτε διαβεβαιώσεις ικανές να δημιουργήσουν δικαιολογημένες προσδοκίες στη διατήρηση των κριτηρίων του παλαιού ΚΥΚ για τη βαθμολογική κατάταξη των υπαλλήλων κατά την πρόσληψή τους.

90 Δεν αμφισβητείται, εν προκειμένω, σε ορισμένους από τους αναιρεσιδόντες δόθηκαν, πριν τη θέσπιση των επίδικων διατάξεων, ενδείξεις εκ μέρους της διοίκησης ως προς το ότι θα καταταγούν με τα κριτήρια που περιέχουν οι προκηρύξεις διαγωνισμού. Οι ενδείξεις αυτές συνοδεύτηκαν πάντως από προειδοποίηση ως προς τη δυνατότητα να προταθεί στους επιτυχόντες πρόσληψη βάσει των νέων διατάξεων του ΚΥΚ.

- 91 Όμως ακόμα και αν οι ενδείξεις αυτές θεωρηθούν ως σαφείς διαβεβαιώσεις, ικανές να γεννήσουν στην αντίληψη των αποδεκτών δικαιολογημένη εμπιστοσύνη, πρέπει να αποκλειστεί, όπως απέκλεισε το Πρωτοδικείο με τη σκέψη 95 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, η δυνατότητα των αναιρεσειόντων να επικαλεστούν τις ενδείξεις αυτές προκειμένου να αμφισβητήσουν τη νομιμότητα του κανόνα δικαίου στον οποίο στηρίζονται οι επίδικες αποφάσεις. Πράγματι, οι ιδιώτες δεν μπορούν να επικαλεστούν την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης για να αντιταχθούν στην εφαρμογή νέας νομοθετικής διάταξης ιδίως σε τομέα στον οποίο ο νομοθέτης διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 19ης Νοεμβρίου 1998, C-284/94, Ισπανία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. I-7309, σκέψη 43).
- 92 Όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 121 των προτάσεών της, οι πράξεις της διοίκησης δεν μπορούν να περιορίζουν το περιθώριο ενεργείας του νομοθέτη ούτε μπορούν να συνιστούν παράμετρο νομιμότητας προς την οποία πρέπει να συμμορφώνεται ο νομοθέτης.
- 93 Συνεπώς, τα επιχειρήματα των αναιρεσειόντων σχετικά με την παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης είναι αβάσιμα και τα σχετικά με την παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων αλυσιτελή.

Επί της παραβάσεως του άρθρου 31 ΚΥΚ και επί της ελλιπούς αιτιολογίας

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 94 Κατά τους αναιρεσειόντες, το άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII συγκρούεται με το άρθρο 31 ΚΥΚ σχετικά με το δικαίωμα των υποψηφίων να

διοριστούν στον βαθμό της ομάδας καθηκόντων που αναφέρει η προκήρυξη διαγωνισμού. Συναφώς, παρατηρούν ότι οι επικρινόμενες μεταβατικές διατάξεις έχουν έναντι των αναιρεσιόντων και της ΑΔΑ αποτέλεσμα οριστικό και όχι μεταβατικό. Συγκεκριμένα, οι αναιρεσιόντες διορίζονται οριστικά σύμφωνα με τις καλούμενες «μεταβατικές» διατάξεις, η δε κατάταξη που καθορίζεται κατά την ημερομηνία από την οποία αρχίζει να ισχύει ο διορισμός τους ισχύει για όλη τους τη σταδιοδρομία. Επιπλέον, επισημαίνουν ότι το Πρωτοδικείο δεν διευκρίνισε τους λόγους της παρέκκλισης, που εισάγει το άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ, από τους μεταβατικούς κανόνες που εφαρμόστηκαν στους λοιπούς υπαλλήλους.

95 Κατά την Επιτροπή, πρέπει να γίνει διάκριση, όσον αφορά τον χαρακτηρισμό μεταβατικός ή οριστικός, μεταξύ, αφενός, μιας διάταξης και, αφετέρου, των εννόμων αποτελεσμάτων μιας απόφασης που εκδόθηκε βάσει της διάταξης αυτής. Συγκεκριμένα, μεταβατικές θεωρούνται οι διατάξεις των οποίων το πεδίο εφαρμογής περιορίζεται σε καταστάσεις που υπάρχουν μια ορισμένη στιγμή ή επί συγκεκριμένη περίοδο. Αντιθέτως, τα έννομα αποτελέσματα μιας απόφασης που εκδίδεται βάσει μεταβατικής διάταξης ενδέχεται πράγματι να λάβουν οριστικό χαρακτήρα. Ο μεταβατικός χαρακτήρας του άρθρου 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ συμβιβάζεται επομένως κάλλιστα με τον οριστικό χαρακτήρα της απόφασης περί βαθμολογικής κατατάξεως.

96 Το Συμβούλιο προσθέτει ότι το άρθρο 12, παράγραφος 3, μπορεί να παρεκκλίνει από το άρθρο 31 ΚΥΚ, εφόσον οι δύο διατάξεις βρίσκονται στο ίδιο νομοθετικό κείμενο και έχουν την ίδια τάξη, επιπλέον δε η πρώτη διάταξη αφορά ειδική κατάσταση, ενώ η δεύτερη θεσπίζει γενικό κανόνα. Επομένως, το γεγονός ότι το άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ συνιστά *lex specialis* σε σχέση με το άρθρο 31 ΚΥΚ, αρκεί για να αποκλείσει οποιαδήποτε ασυμβατότητα μεταξύ των δύο αυτών διατάξεων.

— Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 97 Κατά το άρθρο 31, παράγραφος 1, ΚΥΚ, οι επιλεγέντες υποψήφιοι «διορίζονται στον βαθμό της ομάδας καθηκόντων που αναφέρεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού στον οποίο έγιναν δεκτοί».
- 98 Το Πρωτοδικείο, αποφαινόμενο επί των επιχειρημάτων περί παραβάσεως της διάταξης αυτής του ΚΥΚ, παρατήρησε κατ' αρχάς στη σκέψη 109 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης ότι, καίτοι από τη διάταξη αυτή συνάγεται κατ' ανάγκην ότι οι επιτυχόντες γενικών διαγωνισμών πρέπει να διορίζονται ως υπάλληλοι στον βαθμό που αναφέρεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού βάσει του οποίου προσελήφθησαν, ο καθορισμός του επιπέδου των κενών θέσεων και των προϋποθέσεων διορισμού των επιτυχόντων στις θέσεις αυτές, στον οποίο προέβη η Επιτροπή στο πλαίσιο των διατάξεων του παλαιού ΚΥΚ συντάσσοντας τις επίδικες προκηρύξεις διαγωνισμών, δεν παρέτεινε τα αποτελέσματά του πέραν της 1ης Μαΐου 2004, την οποία υιοθέτησε ο κοινοτικός νομοθέτης για την έναρξη ισχύος της νέας διάρθρωσης των σταδιοδρομιών.
- 99 Στη συνέχεια, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε με τις σκέψεις 110 έως 113 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης ότι το άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ είναι μεταβατική διάταξη που είχε αποκλειστικά ως στόχο να καθορίσει την κατάταξη ορισμένης κατηγορίας υπαλλήλων και ότι ο νομοθέτης έχει την ευχέρεια να θεσπίσει, για το μέλλον και προς το συμφέρον της υπηρεσίας, τροποποιήσεις των διατάξεων του ΚΥΚ, ακόμη και αν οι τροποποιούμενες διατάξεις είναι λιγότερο ευνοϊκές από τις παλαιές.
- 100 Οι εκτιμήσεις αυτές δεν ενέχουν νομική πλάνη. Πράγματι, αφενός, ναι μεν ο επιτυχών σε διαγωνισμό υποψήφιος έλκει κατ' αρχήν από το άρθρο 31, παράγραφος 1, ΚΥΚ το δικαίωμα να του δοθεί ο βαθμός της ομάδας καθηκόντων που αναφέρεται στην προκήρυξη διαγωνισμού σε περίπτωση διορισμού, πλην όμως η διάταξη αυτή μπορεί να εφαρμοστεί μόνο σύμφωνα με το δίκαιο, δεδομένου ότι δεν μπορεί να υποχρεώσει την ΑΔΑ να λάβει απόφαση μη συνάδουσα προς τον ΚΥΚ, όπως τροποποιήθηκε από τον κοινοτικό νομοθέτη, και συνεπώς παράνομη. Επιπλέον, όπως διαπιστώθηκε στις σκέψεις 64 και 65 της παρούσας απόφασης, οι αναιρεσείοντες, ως επιτυχόντες σε

διαγωνισμό που πραγματοποιήθηκε πριν από την έναρξη ισχύος της μεταρρύθμισης του ΚΥΚ, δεν μπορούν να επικαλεστούν κανένα δικαίωμα κεκτημένο πριν την έναρξη ισχύος του ΚΥΚ να διοριστούν σε συγκεκριμένο βαθμό. Το δικαίωμα αυτό δηλαδή δεν μπορεί να προβληθεί βάσει του άρθρου 31 ΚΥΚ.

- 101 Αφετέρου, το άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ, ως ειδική μεταβατική διάταξη, μπορεί να εισαγάγει παρέκκλιση από τον γενικό κανόνα του άρθρου 31 ΚΥΚ, εφαρμοστέα σε συγκεκριμένη κατηγορία υπαλλήλων.
- 102 Συνεπώς, τα επιχειρήματα των αναιρεσιόντων που επιδιώκουν να αποδείξουν νομική πλάνη κατά την εκτίμηση του ισχυρισμού περί παραβάσεως του άρθρου αυτού και περί ελλιπούς αιτιολογίας είναι αβάσιμα.

Επί της παραβάσεως των άρθρων 5 και 7 ΚΥΚ και επί της ελλιπούς αιτιολογίας

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 103 Κατά τους αναιρεσιόντες, το Πρωτοδικείο εσφαλμένα έκρινε ότι μια μεταβατική διάταξη μπορεί να παρεκκλίνει από τα άρθρα 5 και 7 ΚΥΚ, που καθιερώνουν την αρχή της αντιστοιχίας μεταξύ του βαθμού και της θέσης του υπαλλήλου. Το Πρωτοδικείο δέχτηκε δηλαδή ότι μια μεταβατική διάταξη μπορεί να παρεκκλίνει από κάθε διάταξη του ΚΥΚ καθώς και από τις γενικές αρχές του δικαίου.

104 Η Επιτροπή και το Συμβούλιο φρονούν ότι κακώς οι αναιρεσιόντες ερμηνεύουν την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση υπό την έννοια ότι το Πρωτοδικείο έκρινε ότι το άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ παρεκκλίνει από τον κανόνα του άρθρου 7, παράγραφος 1. Αντιθέτως, και κατ' ορθή ερμηνεία της απόφασης, δεν θίγεται η αντιστοιχία μεταξύ βαθμού και θέσεως.

— Εκτίμηση του Δικαστηρίου

105 Τα επιχειρήματα της Επιτροπής και του Συμβουλίου πρέπει να θεωρηθούν βάσιμα. Συγκεκριμένα, και αντίθετα προς όσα υποστηρίζουν οι αναιρεσιόντες, το Πρωτοδικείο, με τις σκέψεις 126 έως 128 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, δεν έκρινε ότι το άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ συνιστά παρέκκλιση από τα άρθρα 5 και 7 ΚΥΚ που διατυπώνουν την αρχή της αντιστοιχίας μεταξύ βαθμού και θέσεως. Αντιθέτως, έκρινε ιδίως στις σκέψεις 126 και 131 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι το άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ προβλέπει κριτήρια εφαρμογής της αρχής αυτής για τους υπαλλήλους που προσλαμβάνονται σε μεταβατική περίοδο.

106 Συνεπώς, τα επιχειρήματα περί παραβάσεως των άρθρων 5 και 7 ΚΥΚ και ελλιπούς αιτιολογίας πρέπει να θεωρηθούν παντελώς αβάσιμα.

107 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι τα επιχειρήματα των αναιρεσιόντων περί νομικής πλάνης και ελλιπούς αιτιολογίας κατά την εκτίμηση εκ μέρους του Πρωτοδικείου, όσον αφορά την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας του άρθρου 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ, είναι απορριπτέα.

Επί της παραβίασεως των αρχών της ίσης μεταχείρισης και απαγορεύσεως των διακρίσεων και της ελλιπούς αιτιολογίας κατά την εκτίμηση της νομιμότητας των επιδίκων αποφάσεων

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 108 Οι αναιρεσεύοντες υποστηρίζουν ότι το Πρωτοδικείο, απορρίπτοντας τους λόγους ακυρώσεως σχετικά με τις επίδικες αποφάσεις, παραβίασε τις αρχές της ίσης μεταχείρισης και της απαγορεύσεως των διακρίσεων καθώς και την υποχρέωση αιτιολογήσεως, δεδομένου ότι θεώρησε σιωπηρά παράνομες τις αποφάσεις περί προσλήψεως ορισμένων επιτυχόντων σε διαγωνισμούς ίδιους με αυτούς στους οποίους μετέσχον οι αναιρεσεύοντες, οι οποίες εκδόθηκαν κατά προτεραιότητα πριν την 1η Μαΐου 2004, και δεν διαπίστωσε ότι, επιφυλάσσοντας στους επιτυχόντες που προσελήφθησαν πριν την 1η Μαΐου 2004 διαφορετική μεταχείριση από τους αναιρεσεύοντες, η Επιτροπή παραβίασε τις αρχές αυτές.
- 109 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η ερμηνεία της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης από τους αναιρεσεύοντες είναι εσφαλμένη.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 110 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και συγκεκριμένα με τις σκέψεις 150 έως 152, το Πρωτοδικείο, πρώτον, έκρινε ότι η ανεπάρκεια προηγούμενης ενημερώσεως έναντι των αναιρεσιόντων δεν μπορεί να έχει αφ' εαυτής ως συνέπεια τον παράνομο χαρακτήρα των επιδίκων αποφάσεων. Δεύτερον, επισήμανε ότι, κατά πάγια νομολογία, η νομιμότητα ατομικής πράξεως αναιρεσιβαλλομένης ενώπιον του

κοινοτικού δικαστή εκτιμάται ανάλογα με τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που υφίσταντο κατά την ημερομηνία εκδόσεώς της και έκρινε ότι από τη σκοπιά αυτή οι επίδικες αποφάσεις εκδόθηκαν όλες σύμφωνα με τις νέες επιτακτικές διατάξεις του άρθρου 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ, του οποίου δεν αποδείχτηκε ο παράνομος χαρακτήρας.

- 111 Τα ανωτέρω, στο μέτρο που στηρίζουν την εκτίμηση σχετικά με τις επίδικες αποφάσεις στην ορθή νομική βάση, δηλαδή στη ρύθμιση που ίσχυε κατά τον χρόνο της εκδόσεώς τους (βλ. απόφαση της 17ης Μαΐου 2001, C-449/98 P, IΕCC κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. I-3875, σκέψη 87), δεν ενέχουν νομική πλάνη και συνιστούν επαρκή αιτιολογία της απορρίψεως των επιχειρημάτων που προβλήθηκαν πρωτοδίκως. Συνεπώς, τα επιχειρήματα των αναιρεσιόντων περί παραβίασεως των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της απαγορεύσεως των διακρίσεων είναι αλυσιτελή, το δε επιχείρημα περί ελλιπούς αιτιολογίας αβάσιμο.
- 112 Από όλα τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η αίτηση αναιρέσεως είναι αβάσιμη και πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 113 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, που εφαρμόζεται στη διαδικασία αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 118 του ίδιου κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Κατά το άρθρο 70 του κανονισμού αυτού, στις διαφορές μεταξύ των Κοινοτήτων και των υπαλλήλων τους τα όργανα φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Ωστόσο, από το άρθρο 122, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού αυτού προκύπτει ότι το άρθρο 70 δεν έχει εφαρμογή επί των αναιρέσεων που ασκούν οι υπάλληλοι κατά του οργάνου.

114 Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα οι αναιρεσιόντες οι οποίοι και ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα.

115 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 69, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας που έχει επίσης εφαρμογή δυνάμει του άρθρου 118 του ίδιου κανονισμού, το παρεμβαίνον στην παρούσα δίκη φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

- 2) Καταδικάζει τους I. Centeno Mediavilla, D. Fumey, E. Gerhards, I. Hamilton, R. Hill, J. Huby, P. Klein, D. Lombardi, Th. Millar, M. Μωραΐτη, A. Palmer, N. Robinson, F.-X. Rouxel, M. Silva Mendes, P. van den Hul, F. Von Nordheim Nielsen και M. Ζουριδάκη στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας αναιρέσεως.

3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(υπογραφές)